

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA
IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE

Generacja kodu pośredniego

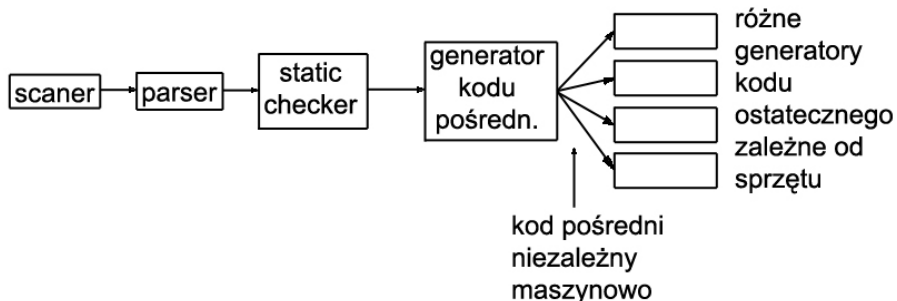
Teoria kompilacji

Dr inż. Janusz Majewski
Katedra Informatyki

Przyczyny dwustopniowego tłumaczenia

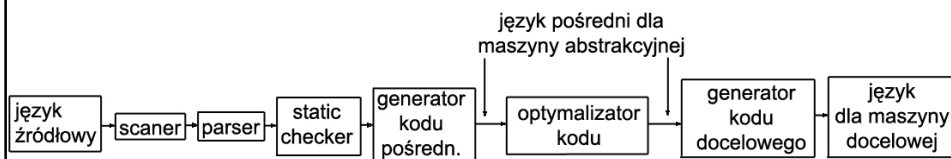
- Łatwość generowania kompilatorów tego samego języka dla różnych platform systemowo-sprzętowych

Przyczyny dwustopniowego tłumaczenia

- Łatwość przeprowadzania optymalizacji na bazie kodu pośredniego niezależnie od sprzętu

Języki kodu pośredniego

Języki kodu pośredniego są językami dla pewnej maszyny abstrakcyjnej :

- Odwrotna notacja polska (notacja postfiksowa) → maszyna stosowa
- Drzewa syntaktyczne lub grafy skierowane acykliczne
- Kod trójadresowy

Przykład – translacja wyrażeń do odwrotnej notacji polskiej (ONP)

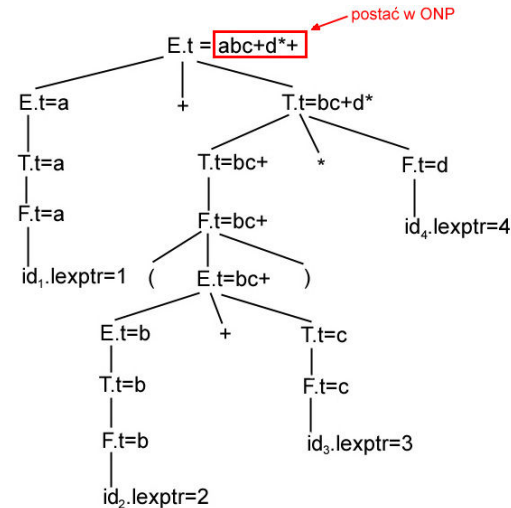
$E \rightarrow E_1 + T$ $E.t \leftarrow E_1.t \parallel T.t \parallel '+'$
 $E \rightarrow T$ $E.t \leftarrow T.t$
 $T \rightarrow T_1 * F$ $T.t \leftarrow T_1.t \parallel F.t \parallel '*'$
 $T \rightarrow F$ $T.t \leftarrow F.t$
 $F \rightarrow (E)$ $F.t \leftarrow E.t$
 $F \rightarrow id$ $F.t \leftarrow name(id.lexptr)$

gdzie $\parallel$ - operator konkatencji tekstów

Rozważane słowo źródłowe: **a+(b+c)*d**

Po analizie leksykalnej: **id₁+(id₂+id₃)*id₄**

id.lexptr	name(id.lexptr)
1	a
2	b
3	c
4	d

Maszyna wirtualna działająca w oparciu o ONP

Przykład:

- źródło:
- ONP:

maszyna wirtualna = maszyna stosowa

day := (1461 * y) div 4 + (153 * m + 2) div 5 + d
day 1461 y * 4 div 153 m * 2 + 5 div + d + :=

Instrukcje maszyny stosowej:

- **push v** - złożenie stałej na stos
- **rvalue l** - złożenie zawartości l na stos
- **lvalue l** - złożenie adresu l na stos
- **(operacja, np: +)** - wykonanie operacji na dwóch argumentach na wierzchołku stosu i bezpośrednio pod wierzchołkiem, zdjęcie obu argumentów ze stosu złożenie tam wyniku.
- **:=** - r-wartość z wierzchołka stosu przesyłana jest do pamięci pod adres (l-wartość) znajdujący się bezpośrednio pod wierzchołkiem. Obie wartości są zdejmovane ze stosu

Program dla maszyny stosowej

- źródło: `day := (1461 * y) div 4 + (153 * m + 2) div 5 + d`
- ONP: `day 1461 y * 4 div 153 m * 2 + 5 div + d + :=`
- Tłumaczenie dla maszyny stosowej:

lvalue	day
push	1461
rvalue	y
*	
push	4
div	
push	153
rvalue	m
*	
push	2
+	
push	5
div	
+	
rvalue	d
+	
:=	

Przykład – translacja instrukcji przypisania do kodu trójadresowego

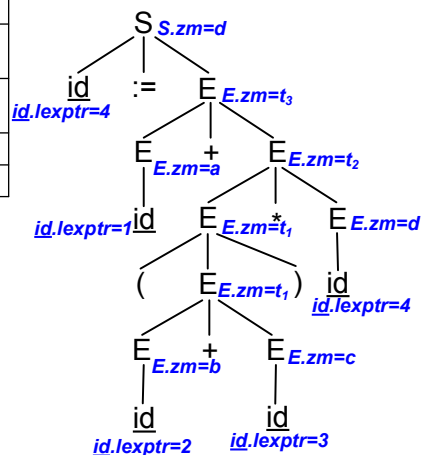
$S \rightarrow id := E$	$S.zm \leftarrow name(id.lexptr)$ $gen(S.zm ":=" E.zm)$
$E \rightarrow E_1 + E_2$	$E.zm \leftarrow new\_temp()$ $gen(E.zm ":=" E_1.zm "+" E_2.zm)$
$E \rightarrow E_1 * E_2$	$E.zm \leftarrow new\_temp()$ $gen(E.zm ":=" E_1.zm "*" E_2.zm)$
$E \rightarrow (E_1)$	$E.zm \leftarrow E_1.zm$
$E \rightarrow id$	$E.zm \leftarrow name(id.lexptr)$

gdzie: `||` - operator konkatencji tekstów

Rozważane słowo źródłowe: **d:=a+(b+c)*d**

Po analizie leksykalnej: **id₄:=id₁+(id₂+id₃)*id₄**

id.lexptr	name(id.lexptr)
1	a
2	b
3	c
4	d

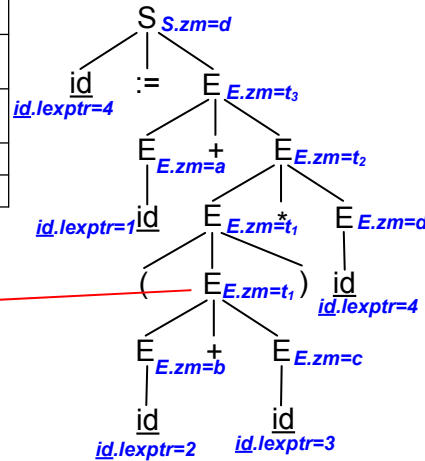
Przykład – translacja instrukcji przypisania do kodu trójadresowego

$S \rightarrow id := E$	$S.zm \leftarrow name(id.lexptr)$ $gen(S.zm \parallel " := " \parallel E.zm)$
$E \rightarrow E_1 + E_2$	$E.zm \leftarrow new\_temp()$ $gen(E.zm \parallel " + " \parallel E_1.zm \parallel " + " \parallel E_2.zm)$
$E \rightarrow E_1 * E_2$	$E.zm \leftarrow new\_temp()$ $gen(E.zm \parallel " * " \parallel E_1.zm \parallel " * " \parallel E_2.zm)$
$E \rightarrow (E_1)$	$E.zm \leftarrow E_1.zm$
$E \rightarrow id$	$E.zm \leftarrow name(id.lexptr)$

słowo źródłowe: **d:=a+(b+c)*d**

Tłumaczenie:

$t_1 := b + c$

Przykład – translacja instrukcji przypisania do kodu trójadresowego

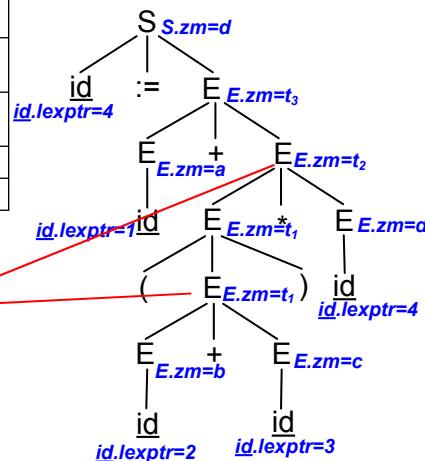
$S \rightarrow id := E$	$S.zm \leftarrow name(id.lexptr)$ $gen(S.zm \parallel " := " \parallel E.zm)$
$E \rightarrow E_1 + E_2$	$E.zm \leftarrow new\_temp()$ $gen(E.zm \parallel " + " \parallel E_1.zm \parallel " + " \parallel E_2.zm)$
$E \rightarrow E_1 * E_2$	$E.zm \leftarrow new\_temp()$ $gen(E.zm \parallel " * " \parallel E_1.zm \parallel " * " \parallel E_2.zm)$
$E \rightarrow (E_1)$	$E.zm \leftarrow E_1.zm$
$E \rightarrow id$	$E.zm \leftarrow name(id.lexptr)$

słowo źródłowe: **d:=a+(b+c)*d**

Tłumaczenie:

$t_1 := b + c$

$t_2 := t_1 * d$

Przykład – translacja instrukcji przypisania do kodu trójadresowego

$S \rightarrow id := E$	$S.zm \leftarrow name(id.lexptr)$ $gen(S.zm \parallel ":=" \parallel E.zm)$
$E \rightarrow E_1 + E_2$	$E.zm \leftarrow new\_temp()$ $gen(E.zm \parallel "+=" \parallel E_1.zm \parallel "+=" \parallel E_2.zm)$
$E \rightarrow E_1 * E_2$	$E.zm \leftarrow new\_temp()$ $gen(E.zm \parallel "*=" \parallel E_1.zm \parallel "*=" \parallel E_2.zm)$
$E \rightarrow (E_1)$	$E.zm \leftarrow E_1.zm$
$E \rightarrow id$	$E.zm \leftarrow name(id.lexptr)$

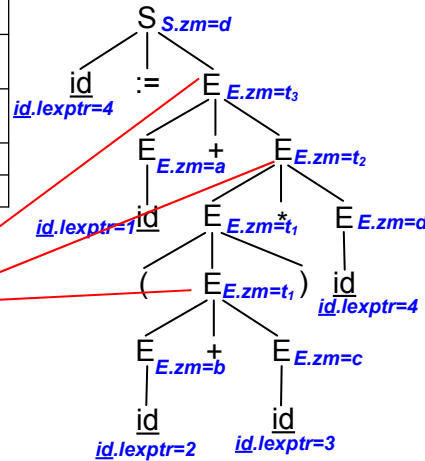
słowo źródłowe: **d:=a+(b+c)*d**

Tłumaczenie:

$t_1 := b + c$

$t_2 := t_1 * d$

$t_3 := a + t_2$

Przykład – translacja instrukcji przypisania do kodu trójadresowego

$S \rightarrow id := E$	$S.zm \leftarrow name(id.lexptr)$ $gen(S.zm \parallel ":=" \parallel E.zm)$
$E \rightarrow E_1 + E_2$	$E.zm \leftarrow new\_temp()$ $gen(E.zm \parallel "+=" \parallel E_1.zm \parallel "+=" \parallel E_2.zm)$
$E \rightarrow E_1 * E_2$	$E.zm \leftarrow new\_temp()$ $gen(E.zm \parallel "*=" \parallel E_1.zm \parallel "*=" \parallel E_2.zm)$
$E \rightarrow (E_1)$	$E.zm \leftarrow E_1.zm$
$E \rightarrow id$	$E.zm \leftarrow name(id.lexptr)$

słowo źródłowe: **d:=a+(b+c)*d**

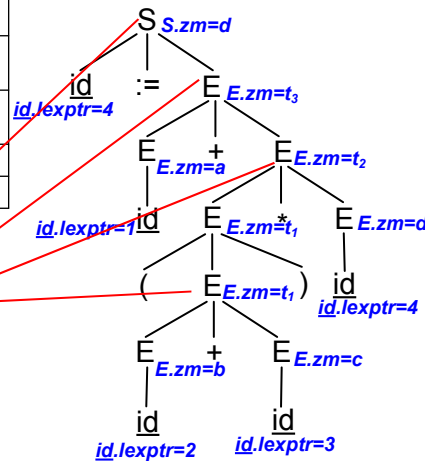
Tłumaczenie:

$t_1 := b + c$

$t_2 := t_1 * d$

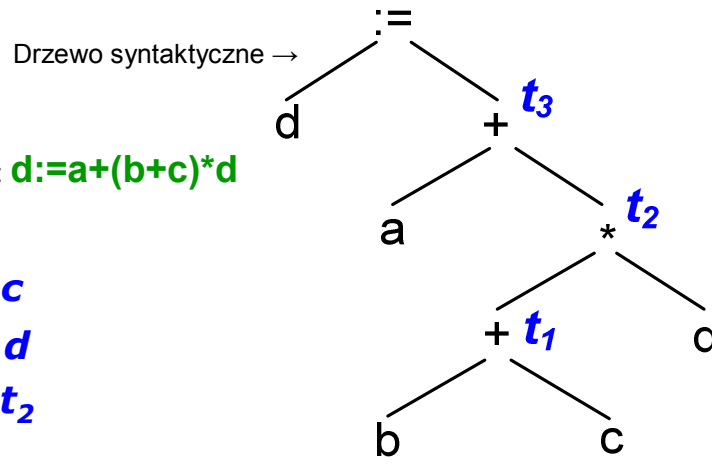
$t_3 := a + t_2$

$d := t_3$

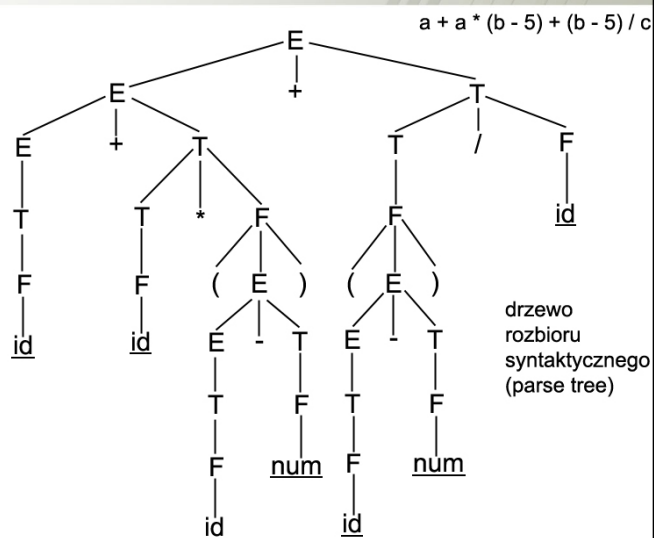

Przykład – translacja instrukcji przypisania do kodu trójadresowego

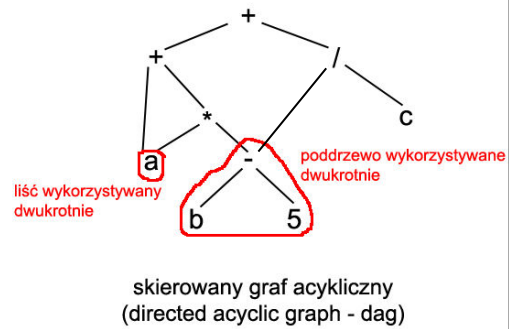
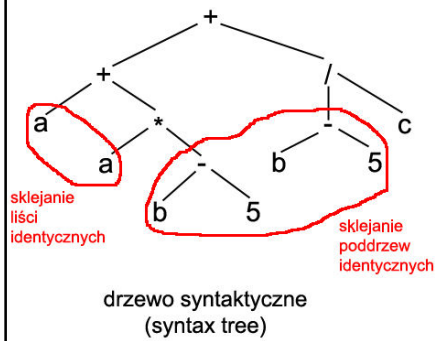
Przypomnienie: drzewa rozbioru

$E \rightarrow E + T \mid E - T \mid T$
 $T \rightarrow T * F \mid T / F \mid F$
 $F \rightarrow (E) \mid \underline{id} \mid \underline{num}$

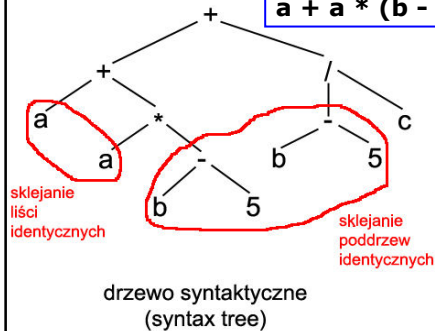
Drzewa syntaktyczne i dagi

$$a + a * (b - 5) + (b - 5) / c$$

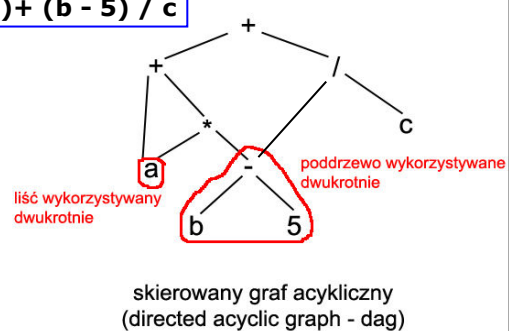

Drzewa syntaktyczne i dagi a kod trójadresowy

$$a + a * (b - 5) + (b - 5) / c$$

$t_1 := b - 5$
 $t_2 := a * t_1$
 $t_3 := a + t_2$
 $t_4 := b - 5$
 $t_5 := t_4 / c$
 $t_6 := t_3 + t_5$

$t_1 := b - 5$
 $t_2 := a * t_1$
 $t_3 := a + t_2$
 $t_4 := t_1 / c$
 $t_5 := t_3 + t_4$

Drzewa syntaktyczne i dagi a kod trójadresowy

Kod trójadresowy jest zlinearyzowaną reprezentacją drzew syntaktycznych lub skierowanych grafów cyklicznych.

Kod trójadresowy implementacja

Czwórki:

	oper.	arg 1	arg 2	wyn
(0)	<u>uminus</u>	c		t ₁
(1)	*	b	t ₁	t ₂
(2)	<u>uminus</u>	c		t ₃
(3)	*	b	t ₃	t ₄
(4)	+	t ₂	t ₄	t ₅
(5)	:=	t ₅		a

pointery do
tabl. symboli

Zmienne tymczasowe muszą
być w tablicy symboli

Reprezentacja pośrednia
umożliwiająca przestawianie
instrukcji

Trójki:

	instr		oper	arg 1	arg 2
(0)	(14)				
(1)	(15)	(14)	<u>uminus</u>	c	
(2)	(16)	(15)	*	b	(14)
(3)	(17)	(16)	<u>uminus</u>	c	
(4)	(18)	(17)	*	b	(16)
(5)	(19)	(18)	+	(15)	(17)
		(19)	:=	a	(18)

Zestaw instrukcji trójadresowych

- (a) $x := y \text{ op } z$ dla operacji dwuargumentowych
- (b) $x := \text{op } y$ dla operacji jednoargumentowych
- (c) $x := y$ kopiowanie
- (d) **goto** L skok bezwarunkowy
- (e) **if** x **relop** y **goto** L skok warunkowy
- (f) **param** x
    call p, n } do obsługi procedur
    return y }
- (g) $x := y[i]$ } do obsługi tablic
     $x[i] := y$ } *i – odległość elementu od początku tablicy
liczona w jednostkach pamięci, np. w bajtach*
- (h) $x := \&y$ } do obsługi wskaźników
     $x := *y$ }
     $*x := y$ }

Konstruowanie drzew syntaktycznych lub skierowanych grafów acyklicznych dla wyrażeń

- $E \rightarrow E_1 + T$ {E.nptr $\leftarrow$ mknode('+', E₁.nptr, T.nptr)}
- $E \rightarrow E_1 - T$ {E.nptr $\leftarrow$ mknode('-', E₁.nptr, T.nptr)}
- $E \rightarrow T$ {E.nptr $\leftarrow$ T.nptr}
- $T \rightarrow T_1 * F$ {T.nptr $\leftarrow$ mknode('*', T₁.nptr, F.nptr)}
- $T \rightarrow T_1 / F$ {T.nptr $\leftarrow$ mknode('/', T₁.nptr, F.nptr)}
- $T \rightarrow F$ {T.nptr $\leftarrow$ F.nptr}
- $F \rightarrow (E)$ {F.nptr $\leftarrow$ E.nptr}
- $F \rightarrow \underline{id}$ {F.nptr $\leftarrow$ mkleaf(id, id.lexptr)}
- $F \rightarrow \underline{num}$ {F.nptr $\leftarrow$ mkleaf(num, num.val)}

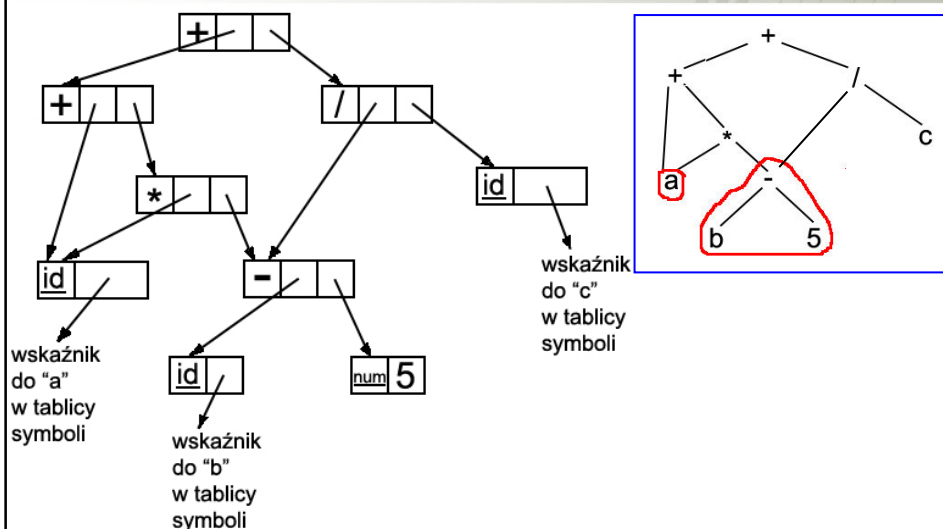

Konstruowanie drzew syntaktycznych lub skierowanych grafów acyklicznych dla wyrażeń

- (i) mknode(op, left, right)
  - (a) sprawdza, czy istnieje wierzchołek (op, left, right), jeśli tak zwraca wskaźnik do tego wierzchołka
  - (b) konstruuje wierzchołek (op, left, right) i zwraca wskaźnik do tego wierzchołka
- (ii) mkleaf(id, id.lexptr)
  - (a) sprawdza, czy istnieje liść (id, id.lexptr), jeśli tak zwraca wskaźnik do tego liścia
  - (b) konstruuje liść (id, id.lexptr) i zwraca wskaźnik do tego liścia
- (iii) mkleaf(num, num.val)
  - (a) sprawdza, czy istnieje liść (num, num.val), jeśli tak zwraca wskaźnik do tego liścia
  - (b) konstruuje liść (num, num.val) i zwraca wskaźnik do tego liścia

Konstruowanie drzew syntaktycznych lub skierowanych grafów acyklicznych dla wyrażeń

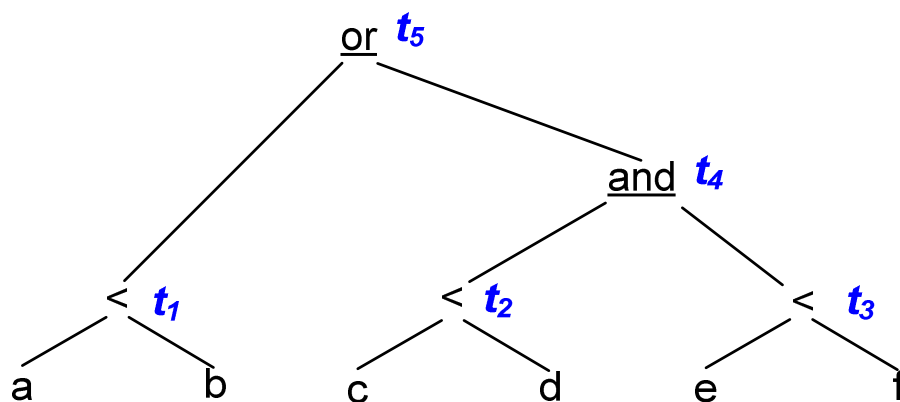
Translacja wyrażeń logicznych „do końca”

$E \rightarrow E_1 \text{ or } E_2$	$E.\text{place} \leftarrow \text{newtemp}$ $\text{gen}(E.\text{place} \text{ ':=' } E_1.\text{place} \text{ 'or' } E_2.\text{place})$
$E \rightarrow E_1 \text{ and } E_2$	$E.\text{place} \leftarrow \text{newtemp}$ $\text{gen}(E.\text{place} \text{ ':=' } E_1.\text{place} \text{ 'and' } E_2.\text{place})$
$E \rightarrow \text{not } E_1$	$E.\text{place} \leftarrow \text{newtemp}$ $\text{gen}(E.\text{place} \text{ ':=' 'not' } E_1.\text{place})$
$E \rightarrow \text{id}_1 \text{ relop } \text{id}_2$	$E.\text{place} \leftarrow \text{newtemp}$ $\text{gen}(\text{'if' id}_1.\text{place relop.op id}_2.\text{place 'goto' nextstat + 3})$ $\text{gen}(E.\text{place} \text{ ':=' '0'})$ $\text{gen}(\text{'goto' nextstat + 2})$ $\text{gen}(E.\text{place} \text{ ':=' '1'})$
$E \rightarrow \text{true}$	$E.\text{place} \leftarrow \text{newtemp};$ $\text{gen}(E.\text{place} \text{ ':=' '1'})$
$E \rightarrow \text{false}$	$E.\text{place} \leftarrow \text{newtemp};$ $\text{gen}(E.\text{place} \text{ ':=' '0'})$
$E \rightarrow (E_1)$	$E.\text{place} \leftarrow E_1.\text{place}$

Translacja wyrażeń logicznych „do końca”

Przykład: **a < b or c < d and e < f**

Translacja wyrażeń logicznych „do końca”

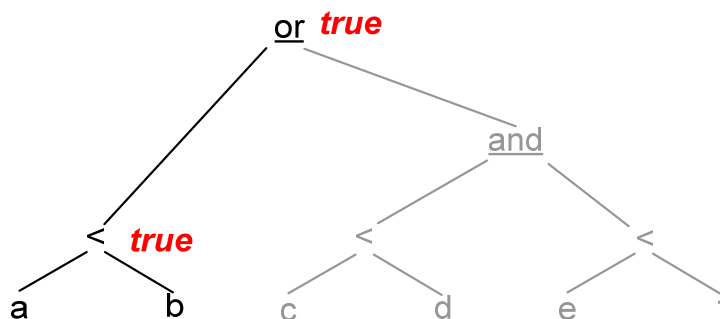
Przykład: $a < b$ or $c < d$ and $e < f$

```
100 : if a < b goto 103    107 : t2 := 1
101 : t1 := 0                108 : if e < f goto 111
102 : goto 104                109 : t3 := 0
103 : t1 := 1                110 : goto 112
104 : if c < d goto 107    111 : t3 := 1
105 : t2 := 0                112 : t4 := t2 and t3
106 : goto 108                113 : t5 := t1 or t4
```


Translacja wyrażeń logicznych („short – circuit” code)

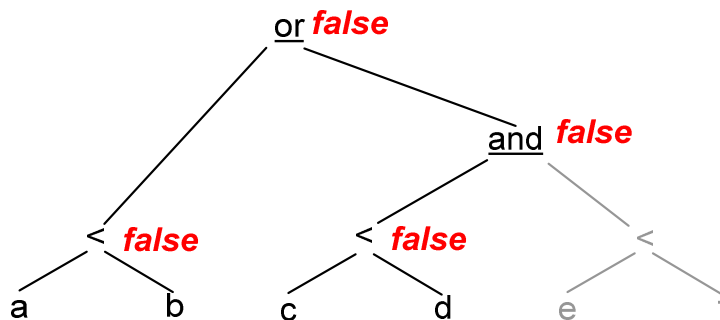
Przykład: $a < b$ or $c < d$ and $e < f$

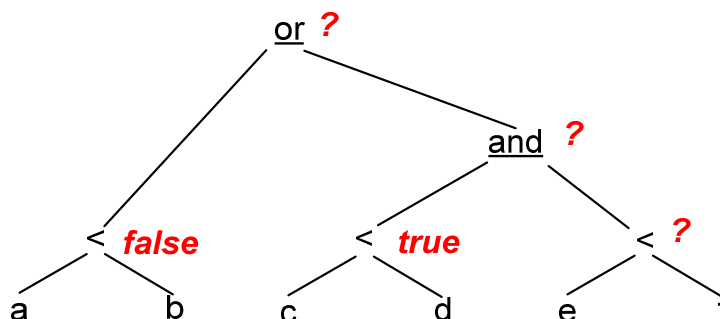
Translacja wyrażeń logicznych („short – circuit” code)

Przykład: $a < b$ or $c < d$ and $e < f$

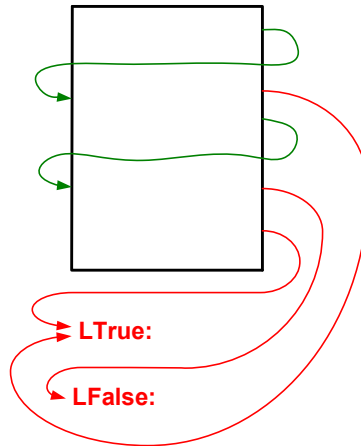
Translacja wyrażeń logicznych („short – circuit” code)

Przykład: $a < b$ or $c < d$ and $e < f$

Translacja wyrażeń logicznych („short – circuit” code)

Translacja wyrażeń logicznych („short – circuit” code)

Jeśli E ma postać $a < b$, to można wygenerować

$\text{if } a < b \text{ goto } E.\text{true}$

$\text{goto } E.\text{false}$

← atrybut dziedziczony symbolu E
= etykieta, do której przechodzi sterowanie, gdy $a < b$ jest „true”

Jeśli E jest postaci $E_1 \text{ or } E_2$, to jeśli E_1 jest „true” wówczas już wiemy że E jest „true” czyli

$E_1.\text{true} \leftarrow E.\text{true}$

Jeśli nie, to musimy obliczyć E_2 , więc

$E_1.\text{false} \leftarrow \text{newlabel}$

Jeżeli obliczamy E_2 i E_2 jest „true” to E także jest „true”, w przeciwnym przypadku E jest „false”

$E_2.\text{true} \leftarrow E.\text{true}$

$E_2.\text{false} \leftarrow E.\text{false}$

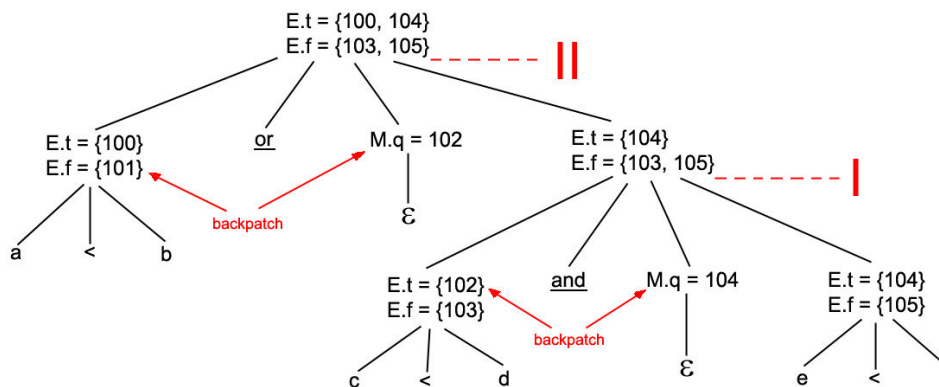

Translacja wyrażeń logicznych („short – circuit” code)

$E \rightarrow E_1 \text{ or } M E_2$	$\text{backpatch}(E_1.\text{falselist}, M.\text{quad});$ $E.\text{truelist} \leftarrow \text{merge}(E_1.\text{truelist}, E_2.\text{truelist});$ $E.\text{falselist} \leftarrow E_2.\text{falselist};$
$E \rightarrow E_1 \text{ and } M E_2$	$\text{backpatch}(E_1.\text{truelist}, M.\text{quad});$ $E.\text{truelist} \leftarrow E_2.\text{truelist};$ $E.\text{falselist} \leftarrow \text{merge}(E_1.\text{falselist}, E_2.\text{falselist});$
$E \rightarrow \text{not } E_1$	$E.\text{truelist} \leftarrow E_1.\text{falselist};$ $E.\text{falselist} \leftarrow E_1.\text{truelist};$
$E \rightarrow (E_1)$	$E.\text{truelist} \leftarrow E_1.\text{truelist};$ $E.\text{falselist} \leftarrow E_1.\text{falselist};$
$E \rightarrow \text{id}_1 \text{ relop } \text{id}_2$	$E.\text{truelist} \leftarrow \text{makelist}(\text{nextquad}());$ $E.\text{falselist} \leftarrow \text{makelist}(\text{nextquad}() + 1);$ $\text{gen}(\text{'if 'id}_1.\text{place relop.op id}_2.\text{place 'goto '_});$ $\text{gen}(\text{'goto '_});$
$E \rightarrow \text{true}$	$E.\text{truelist} \leftarrow \text{makelist}(\text{nextquad}());$ $\text{gen}(\text{'goto '_});$
$E \rightarrow \text{false}$	$E.\text{falselist} \leftarrow \text{makelist}(\text{nextquad}());$ $\text{gen}(\text{'goto '_});$
$M \rightarrow \varepsilon$	$M.\text{quad} \leftarrow \text{nextquad}()$

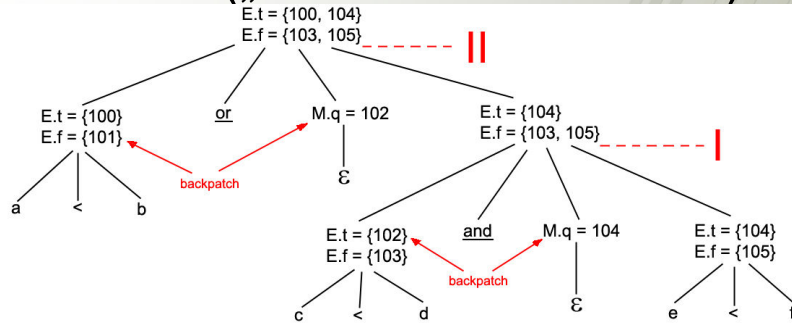
Translacja wyrażeń logicznych („short – circuit” code)

Translacja wyrażeń logicznych („short – circuit” code)

Przed redukcją (I)

```

100: if a < b goto _
101: goto _
102: if c < d goto _
103: goto _
104: if e < f goto _
105: goto _
    
```

Po redukcji (I)
Przed redukcją (II)

```

100: if a < b goto _
101: goto 102
102: if c < d goto 104
103: goto _
104: if e < f goto _
105: goto _
    
```

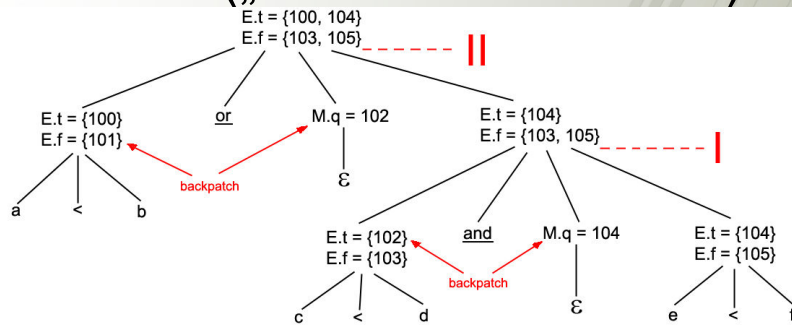
Po redukcji (II)

```

100: if a < b goto _
101: goto 102
102: if c < d goto 104
103: goto _
104: if e < f goto _
105: goto _
    
```


Translacja wyrażeń logicznych („short – circuit” code)


```

100: if a < b goto _
101: goto 102
102: if c < d goto 104
103: goto _
104: if e < f goto _
105: goto _
    
```

Nie zostały wypełnione jedynie miejsca etykiet L.true i L.false z poprzedniego przykładu. Adresy docelowe skoków z linii 100 i 104 (E jest „true”) oraz z linii 103 i 105 (E jest „false”) będą znane po przeanalizowaniu zapisu, w skład którego wchodzi badane w przykładzie wyrażenie boolowskie.

Translacja wyrażeń logicznych („short – circuit” code)

Przykład: $a < b$ or $c < d$ and $e < f$

```
if a < b goto L.true  
goto L1
```

```
L1: if c < d goto L2  
goto: L.false
```

```
L2: if e < f goto L.true  
goto L.false
```

Po optymalizacji...

```
if a < b goto L.true  
if c >= d goto L.false  
if e < f goto L.true  
goto L.false
```